

Előfizetési árak:

Kész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Körber úr kilátásai.

Pécs, 1900. február 21.

Holnap ül össze újra Bécsben az osztrák népek alkotmányos képviselői s a mint a félhivatalos sajtó elhitetni iparkodik a világgal, a parlamenti körök most már nagyon biznak abban, hogy a Reichsrath tárgyalásai immár csendes mederben fognak folydogálni.

Hogy ez a nagy bizodalom mire van alapítva, azt ugyan bajosan lehet kitalálni, mert Körber úrnak, a legújabb osztrák miniszterelnöknek eddigi egyetlen sikere abban áll, hogy össze tudta hozni az osztrák pártok békéltető konferenciáját, de hát ez a konferencia sem tudott még a békére nézve megállapodást létesíteni, dacára annak, hogy abban a szélső pártok úgy a németek, mint a csehek részéről nem is vettek részt s így ha a konferencia teljes megegyezésre jutott volna is, az a parlamenti béke helyreállítását mégsem jelenthetné, nem pedig azért, mert azok a pártok, melyek eddig is megbénították a Reichsrath munkaképességét, távollétükkel már eleve is tiltakoztak minden megegyezés ellen.

De hát a mérsékelt pártok sem tudtak kézzelfogható eredményt a béke helyreállítására nézve létrehozni s bár konferenciájuk nem végződött újabb hajbakapással,

de tárgyalásaik menete egy cseppet sem különbözött attól a csendes obstrukciótól, a mely az elnapolás előtt folyt magában a Reichsrathban. A békekonzferencián is heteken keresztül folyt a szóáradat, az ellenséges pártok javaslatot halmoztak javaslatra s mindegyik körömszakadtáig erősítette, hogy a kibékülés csak az ő javaslata alapján lehetséges; ha pedig a hangulat mégis békülékenyebb jellegűt mutatott, akkor hol az egyik, hol a másik párt sietett új javaslat alakjában új akadályt gördíteni a végleges megegyezés elé.

Igy tárgyalgattak a békekonzferencia urai a béke létesítése iránt való minden komoly szándék nélkül s eltárgyalának a végtelenségig, minden igyekezetét arra fordítván minden párt, hogy a kibékülésnek előre látott megbiúsult fölötti ódium ne ő reá essék. Persze Körber úr ennek a játéknak a végét nem várhatta, kénytelen volt a Reichsrathot összehívni, mert a „sürgős államügyek“, a költségvetés, az ujoncozás el nem odázható.

A Reichsrathnak a békéltető konzferencia berekesztése előtt való egybehívása tehát a békéltető akció kudarcát jelenti; most újra kezdődik a kísérlet magával a Reichsrathal, a mely hogy hasonló kudarcra fog végződni, minden emberi számítás szerint előre látható. Legjobb esetben az lesz elérhető, hogy a padfödeleket

csapkodó dühös obstrukció egyelőre várakozó álláspontot fog elfoglalni, de az a csendes obstrukció, amely higgadt tárgyalások formájában huzza ki az időt, a békéltető konzferenciáról ismét átvonul a parlament termébe s ott folytatja tárgyalásait megint eredmény nélkül.

Nincs kizárva, hogy a költségvetés s az ujoncmegajánlás mindezek dacára elintézhető lesz, mert hát ezek csakugyan olyan államszükségletek, a melyeket megtagadni egyik pártnak sem áll különleges érdekében; de hát ezzel Körber missziója távolról sincsen befejezve, mert hisz az ő feladata a parlamenti békének végleges helyreállítása volt, hogy végre a gazdasági kiegyezés egész komplexuma is alkotmányosan, törvényes formában elintézhető legyen.

Már pedig arra, hogy a kiegyezést a Reichsrathal elfogadtatni lehessen, még a legvérmesebb optimisták sem mernek gondolni. És ennek nemcsak az obstrukció áll az útjában, mert azzal tisztában van mindenki, hogy az osztrák-magyar kiegyezés ügy, a mint az előterjesztve van, nem kell Ausztriában egyetlenegy pártnak sem s Ausztriában éppen csak úgy volt életbe léptethető, hogy az obstrukció a Reichsrathot ebben a kérdésben szóhoz jutni nem engedte s a határozathozatalt megakadályozta.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A jó tanács szerint.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Molnár Jákó dr.

— Együtt nevelkedtünk. Mint a gondtalan patak friss cseppjei, oly vígan folydogált gyermekkorunk; kíváncsaink egybeforrak, egymásért vert szívünk, egymásnak éltünk. Kedélyünk ragyogó nap volt, mely boldogságunkat bevilágította és most — az elváhatlannak vélt barátság kötelékét a sors szeszélye tépné szét, melylyel szemben akaratom megtörne, lelkületem, mint a vihartól űzött hajó, kikötőre nem találja?

Igy beszél Sarolta, Partényi István gazdag földbirtokos leánya. Fekete tüzes szemében ama szenvedély van kifejezve, mely az egyént akarata ellenére hajtja a cselekvésre. Fehér, üde arcszíne, fekete haja, karcsu magas termete és büszke magatartása az egyéni önállóságot, picit, egyenesen lelapuló felső ajka a gúnyt jelzi.

Csak a néma falak hallják sóhajjal kísért szavait, majd otthagya székét, ekként folytatja magánbeszédét:

— Mily balga töprenkedés! Ki az, ki utainkat kijelöli; ki az, ki éltünk jövőjének barázdáit hasítja; ki az, ki fogva tartja szívünk érzelmeit, elménk gondolkodását? És én

gyöngye nő, női szíveimmel mernék e hatalomnak ellentállni, hogy bukásom biztos legyen? Nem, élni akarok, élni annak oldalán, kit a sors szívembe ültetett, kit hévvel szeretek és kiről még a barátság árán sem tudok lemondani. Győzni fogok, mert győzőm kell!

Együtt van az étteremben Hajnal Géza ügyvéd nejével és Clementina 18 éves leányával. Ha e szőkefürtű, angyalarcu hajadon kék szemébe tekintünk, a tiszta égboltozat mosolygó ránk; ártatlan tekintete tiszta derű mosolya, áhítatot gerjeszt. Szülőik imádják, kívánalma nekik parancs, szeretete örökké tartó édes gyümölcs. És mégis, mintha e kék szemeket egy idő óta a szomorúság ellepné, mintha lelke a küzdőterre készülne. Okos szülők nem veszitek észre, avagy nem akarják-e észrevenni e változást?

— Hol maradt Imre — szól Hajnalné, megigérté, hogy ma vendégünk lesz.

Clementina arca percre megváltozott, mint mikor a gyümölcs egyszerre színét nyeri a naptól. Édesanyja figyelt e percre, ismerte jelentőségét, tán egy átélt mozzanatot csillámlott fel benne.

A szolgálta hozza Serényi Imre izenetét, hogy a jövőtében akadályozva van. Clementina elsápadt, visszatartja lelkét. S e lelkiállapot oly gyorsan tűnt el, mint a futó szürke felleg a tiszta égboltozaton. Észreveszi-e ezt is némán az örkődő anyai szív?

A vacsora csendesen folyik. Apa, anya Clementina homlokára édes csókot nyomnak,

mintha azt mondanák, távozzál onnan bú, ne feketítsd leányunk tiszta, szűzi homlokát.

— Távol maradt, — így szól magában Clementina — tán Saroltát szórakoztatja?

De mintha lelkiismerete óvást emelne a féltékenység ellen, emigy folytatja: Sokan az igazi barátságban kételkednek, nem képzelhetik, hogy válhat lelkileg két egyén egygyé; nem kételkedtem én soha ebben. Saroltáért élttem, boldogságomat áldoztam volna és most, midőn a gondviselés próbára teszi szívünket, lelki erőm teljével óvom a barátság kötelékét. Nem, nem félek a jövőtől, ha kell, önfeláldozással lépek a szerelem oltára elé.

Serényi Imre huszonhat éves, magas homloka, őszinte nyíltságot hirdető barna szemei, határozott fellépése és ama komolysággal, melylyel az élet minden viszonyaival találkozik, ama egyének egyikének tűnik fel, kiknek gyermekévek nincsenek, zsenge korban már férfiszámba mennek. Tanulmányai befejeztével az ügyvedésre szánta magát és mint szorgalmas, lelkiismeretes szakember, gyorsan szerzett hírnevet. Arcán most az ábránd és való küzdelme mutatkozik.

— Elbűvölő szépség — így szól — junói alak, tekintélyt parancsoló szemek, higgadt, határozott fellépés számító észszel, mind oly tulajdonok a nőben, melyek a gyöngye férj mellett a női uralmat biztosítják. Bájos szendőség, ártatlanságot hirdető kék szemek, mosolygó ajak, angyali arc, finom érzék magasabb izléssel, ily lény a férj oldala mellett a ház koronája, melyben minden tette külön drága

Ne gondolja hát senki, hogy az osztrák kormánykörök szándéka a parlamenti békének olyan teljes helyreállítására irányulna, a mely a Reichsrathban a kiegyezési javaslatok érdemleges elintézését biztosítaná. Sőt mi azt hisszük, hogy mitől sem rettegnek inkább, minthogy a Reichsrathban a kiegyezés fölött kenyértörésre kerüljön a sor. Mert a míg az obstrukció ennek a kérdésnek napirendre kerülését a Reichsrathban megakadályozza, addig élhetnek azzal a fikcióval, hogy a parlament többsége valóban akarja a kiegyezést, csak hogy az az obstrukció miatt nem érvényesülhet s ezzel a fikcióval aztán meg lehet okolni azt, hogy ennek a parlamenti akaratnak az érvényesüléséig a 14-ik paragrafus segélyével léptetik azt életbe.

De ha az obstrukció szünetet tartana ennél a kérdésnél is, nagyon hamar kitűnnék, hogy a parlamenti többség akarata nem egyez meg a 14-ik §. alapján életbe léptetett kiegyezéssel, mert a Reichsrath ebben az esetben minden valószínűség szerint a legalkotmányosabb formában visszavetné az egész kiegyezést. Ekkor pedig vége lenne minden viszonyosságnak a mi egyoldalú rendelkezésünkkel szemben s a magyar törvényhozás, ha csak önmagát meghazudtolni nem akarná, kénytelen lenne az önálló gazdasági berendezkedés útjára lépni.

Körber úr tehát teljesen meg lehet elégedve eddigi sikerével, ha a Reichsrathot ráveheti a költségvetés s az ujoncozási javaslat megszavazására, többet nemcsak nem kívánnak tőle, de a kiegyezésnek parlamenti eldöntését kieszközölni egyenesen tiltják s ha nagy buzgalmát után erre is kiterjesztené, az könnyen az állásába kerülhetne.

Hisz a cél, Magyarország gazdasági lenyűgözése, hála a mi gyáva megalkuvásunknak, parlamenti hozzájárulás nélkül is

ékszer, válaszs tehát Sarolta és Clementina között! és miért tévovázom, tán nem bírok és nem bírok senki önönmagának önzetlen bírása lenni? Sokszor kívánok magamnak erélyes asszonyt, sokszor ismét követni akarom a természetes utat, legyen a nő férje őrző és védő anyyala; ám fejlődjenek a viszonyok akaratom megkérdése nélkül, végezzen velem a gondviselés bizos keze.

Pártónyi István ma ünnepli nevenapját. Fényes vacsora előkelő vendégekkel, finom borokkal, diszes hölgykoszorúval, délceg fiatalessággal, lelkesítő zenével. Mindenki a maga módja szerint fesz nélkül mulat, csak három egyént nem érdekli a fényes ünnepély, a házikisasszonyt Saroltát, Clementinát és Imrét.

— Hagyjuk rövid időre vendégeinket — szól Sarolta Clementinához, távollétünk nem lesz feltűnő, kövess engem.

Ez utóbbi szavakban a parancsoló kérelem volt kifejezve, minek Clementina azonnal megfelelt.

Együtt egyedül lévén Sarolta lénye egészen megváltozott, mint a tanító, ki csak az alkalmat lesi, hogy boszuját rossz tanítványán kitölthesse, úgy viselkedett most Sarolta Clementinával.

Még egy ideig túrtörtette magát, miatha csak a régi barátság intette volna a mérséklésre, mert emigy kezdi:

— Édes Clemim, egymás mellett ringattak bennünket, pajkosan és gondtalanul töltöttük együtt gyermek éveinket, szerettük egymást mint jó testvérek. E viszony tiszta volt

biztosítva van; minek akkor még parlamenti hozzájárulást is kérészakolni, mikor ez a kísérlet azzal a veszedelemmel fenyeget, hogy visszafelé találna elsülni s halomra dönti az önálló rendelkezéssel és császári hatalomszóval nagynehézzen fölépített egész kiegyezési művet.

Az osztrák parlamenti békének oly mérvű helyreállítása, hogy odaát az alkotmányos törvényhozás is kimondja már egyszer véleményét a megújított gazdasági kiegyezés fölött, kizárólag csak a mi érdekünk lenne, mert akárhogy hangzanék is az a vélemény, mégis véget vetne annak a kínos bizonytalanságnak, a mely a gazdasági közösségnek törvényellenes módon való mesterséges főtartásával jár.

De hát a bécsi irányadó köröknek kedvesebb ez a bizonytalanság, mely a közösség állapotán mégsem változtat, mint a bizonyosság, a mely a közösség főtartását esetleg még lehetetlenné is tenné. Ezért kedvesek odaát azok az obstruáló pártok, a melyek az alkotmányos gépezet megakasztásával lehetővé teszik a 14-ik §. segélyével való leplezett abszolút uralmat.

Az „Örökimadás” temploma.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. február 21.

A magyarok szemében felszáradt már a köny. Az idő, mely minden sebnek hűsége orvosa, gyenge kérget vont már a fölé a seb fölé is, melyet a nemzet szívén feledhetetlen királynéknak, Erzsébet királyasszony tragikus halála okozott.

A seb azonban az alatt a vékony kéreg alatt nem gyógyult még be s nem fog begyógyulni talán soha. Sajog, még egyre fáj s bár e fájdalom már nem oly maró, mégis könny fakad minden magyar ember szívében, ha a nemzet Nagyasszonyának halálára gondol.

Az a fájdalom, mely most tölti el a sziveket, nem ismer vonagló zokogást, a szivek nincsenek már gyűlölettel teli a kegyetlen

eddig, de most betéskelte magát a földi legbontóbb hatalom, az önzés. Lám Clemim, elhagytuk a kort, melyben a szív igények nélkül csak oly szervi rész lenne, mint más testrész, kifejlődött az és miként a virág a napot, úgy ez most éltető szerelmet kíván. A sors ez alkalommal elszámította magát, mindkettőnk szívét egy irány felé hajtja, holott kielégítve csak egy lehet — ez utóbbi szavaival élesen tekintett Clementinára. — Ne titkold el Clemim, hogy Serényi Imre neked époly delejtű, mint nekem. De szívem, lelkem éppoly tapad az Övéhez, mint a tied, hogy tehát én róla lemondani nem fogok.

Midőn Sarolta látta, hogy Clemime elsápadt, a helyzetet megragadta, miat a sas a lesből martalékát és elfojtott szavakkal folytatá: a szeretet és gyűlölet egy forrásból származik, innen magyarázható, hogy kit éltünk feláldozásával ma szeretünk, annak holnap a legnagyobb áldozatok árán vesztére törekszünk és miért? — mert az önzés, mely a barátság fogalmát nem ismeri, diktálai kezd. És most tudd meg, önző lettem emberi módon, tehát kegyetlenül ama férfiert, kit egyforma bensőséggel szeretünk és tudd meg, hogy a viharban erős kormányos kell, ha a hullámok a hajót hanyavetik.

Clementina Sarolta arcától és beszédétől megijedt, úgy tűnt fel lénye, mint fenyegető vész. Lelketlen önzés kívánja feltétlen lemondását és e lemondást nem benső kiengesztelő békítő hangon, hanem a fenyegetés és boszu suhintása között követeli. Clementinában egy-

orgyilkos iránt, a nagy fájdalmakat követni szokott eltompultság vesz erőt a lelkeken, melyeknek egyedüli és közös vágya most már szentté avatni Erzsébet királyasszonyt a magyarok szívében, oltárképpé tenni ama oltárokon, melyeket minden magyar ember szívében elhunyt királymájának emelt: kegyelettel őrizni meg annak emlékéit, ki áldásdús életében számos szenvedő könnyeit törölte le, ki a nemzeti elégedetlenség nagy idejében egyetlen édes anyanyelvünkön kiejtett szavával békét teremtett, beköltözött mindnyájunk szívébe s mint a szeretet s béke anyyala lépett uralkodónk mellé a magyar trónra.

S eme kegyeletnek egyik csekély látható jeleként támadt fel az „Örökimadás” templomának létesítése. Hiszen mit is állíthatnánk mást Erzsébet királyné emlékének?

S hogy mennyire közös óhaja a templomépítés eszméjének megvalósítása minden magyar honfiúnak, mutatja leginkább az a szinte versengő buzgalom, melylyel minden város lakossága siet a Budapesten felállítandó „Örökimadás” templomának építkezési alapját tőle telhetőleg szaporítani.

Baranyavármegye és Pécs város területén f. hó 14 ig a következő kegyeletteljes adományok folytak be:

1899. szept. 10-én Pécs város összes templomaiban gyűjtés útján 530 korona és 2 drb. arany 40 kor. értékben;

a tanítóképző intézet Pécsen 40 kor.;
Kövesdy János plébános (Kánya) 4 kor.
40 fillér;

Pachner Oszkárné (gyűjtő ivén) 22 kor.;
Scharfenberger János plébános gyűjtése (Püspök-Lak) 4 kor.;

Uray Atala esperes plébános (Baán) gyűjtése 55 kor.;

Chalupni Mária (Duna-Földvár) 2 kor.;

Biró Imre (Abaliget) 5 kor.;

Az apácák iskolái részéről (Pécsen) 56 kor.;

Csonka Nándor plébános (Baranyavár) gyűjtése 6 kor.;

Plebánia hivatal (Lovász-Hetény) 1 kor.
34 fillér;

Hetyey Elek és Elekné ivén összesen 140 kor.; ebből beküldetett 70 kor.;

Dischka Győző főreáliskolai igazgató az ifjúság részéről 42 kor. 20 fillér;

szere felébradt az egyén létjogosultsága, női öntudata s oly energikus hangon, mint ezt Sarolta a szelidlelkű Clemittől nem várta, emigy felel:

— Éles szemmel hatottál be szívem mélyébe, mint a sas a kiválasztott áldozatára, visszatükrözve látod szívemből saját érzelmeidet Imre iránt. A szerelemre való jogosultságot azonban éppoly nem tagadhatod meg tőlem, mint én a tiedet; joggal követelhetném én is tőled a lemondást, de ezt sem a fenyegetés, sem a lihegő boszu szavaival, hanem ama barátságnál fogva, melylyel éltünk minden perce egymáshoz volt fűzve. De lám, szenvedélyed igazságtalanságra vezet, hisz Imre akaratától függ a versenyzésünk is.

E meggyőző érvek Sarolta szevedélyességének tüzeire olaj volt, mint mikor meggyőződünk valaminek igazáról, de a bennünk lakó indulat e meggyőződést nem tűri.

— Édes Clemim — mond Sarolta — bizd azt csak én reám. Imre nem a platói, hanem emberi szerelemtől vezérelteti magát; e szerelemnek én leszek kormányosa.

A két barátnő mint ellenfelek váltak el; Sarolta a fufang feyverével, Clementina a gondviselésbe vetett bizalommal.

Nincs kegyetlenebb játék, mint mit mivelünk néha az ingatagság gyakorol. Serényi Imre is most e sajnos helyzetben létezik; szereti Saroltát s Clementinát egyformán; sajnálná azt, kimélné ezt. Szobájában minden hallgatag; csak az óra ketyegése jelzi az igét »e pur si muove«, alig veszi észre, hogy ko-

Gyömörey Zsigmond hitoktató a polgári fiiskola részéről 7 kor. 16 fillér;
 Gaál Sándor dárdai plébános gyűjtése 2 kor. 60 fillér;
 A tanítóképzőintézeti gyakorlóiskolások adománya 10 kor. 18 fillér;
 Koch Ede villányi plébános gyűjtése 1 kor. 06 fillér;
 Szvetics Gábor pécsváradi plébános gyűjtése 1 kor. ;
 Gundy Miklós sásdi esperes plébános gyűjtése 16 kor. 60 fillér;
 Eberling Mátyás babarci esp. pleb. gyűjtése 16 kor. 80 fillér;
 Schultz Károly német-mároki esp. pleb. gyűjtése 20 kor. ;
 Giamone Gyula plébános gyűjtése (Maisson) 24 kor. 72 fillér;
 1900. jan. 6. Vujič András hely. pleb. (Püsp.-Szt.-László) gyűjtése 5 kor. 46 fillér;
 Vujič András pleb. hely. (Uj-Bánya) gyűjtése 9 kor. 30 fillér;
 Löffler Vincéné (gyűjtő ivén) 18 kor. ;
 Vörös Mihály tanítóképző tanár gyűjtése a kereskedelmi iskolában 94 kor. 80 fill.
 Szuly János ügyvéd 10 kor. ;
 Sável Kálmánné gyűjtése 28 kor. ;
 Tanítóképző-intézet (Pécsett) III. oszt. 4 kor. 40 fillér ;
 A róm. kath. főgimn. ifjusága (Pécsett) 216 korona 28 fillér ;
 Incédy Dénes gimnáziumi igazgató gyűjtőivén a gimnáziumi tanárok (Pécsett) 26 korona ;
 Szantner Antal dunaszekcsői pleb. ivén 15 kor. 80 fillér.
 Eckert Pulcheria főnöknő gyűjtése (Pécs) 12 kor. Tanítóképző-intézet (Pécs) IV. oszt. 3 korona ;
 Hangai Nándor ibafai plébános és hivei 12 korona 6 fillér ;
 Szabó Imre bükkösi pleb. és hivei 12 kor. 64 fillér ;
 Kulcsár János garéi esp. pleb. és hivei 8 kor. 94 fillér ;
 Watzesch Miklós ny. cs. és kir. ezredes gyűjtőivén 17 korona ;
 Kulcsár János esp. pleb. (Garé) 10 kor. ;
 Pécs városi községi elemi iskolák, az iparostanonc iskolák és az építő iparosok összesen 220 korona 55 fillér.
 Főösszeg : 1702 korona 29 fill.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.**

pogtatás nélkül ott terem előtte egy éltes cigányasszony, mutogatva jósló kártyáit.

— Felséges véletlen, jóslatok magának ez Isten küldöttjétől, avagy tán a furfangos Sarolta küldöttjétől?

A cigányasszony szeme csillog, hisz Sarolta drága pénzen informálta.

— A Nagyságos ur szemeiből, így kezdi a fekete jós, végtelen szerelmet és félelmet látok. A kártyák azt mutatják, hogy nagyságos ur miatt folyik két leány között a harc; ki érdemli meg a nagyságos urat, az-e, ki éltét áldozná azért, hogy az Őné lehessen, avagy ki magát a sorsra bízva tétlenül áll szerelmével. Az ur természetének az első felel meg, hiszen babérajáért harcol, csak ilyen nő képes nagyságos urat boldogítani, e nő nem lehet szőke, hanem barna, mert szemeiben fénylik az örökké égő szenvedély világító lángja.

Nagy izgatottságban hagyta a cigányasszony Imrét, mi más érdeke lehetne ennek az asszonynak, mint a jutalmazás, közönyös tehát úgy a barna, mint a szőke iránt és mintha elettni mozzanatot akart volna benem ebreszteni és jövőmet Saroltával egybekötni. De lesz-e lelki erőm ama artatlan, gyenge rózsát oly viharnak kitenni, mely gyökerestül megfosztaná életétől?

(Vége köv.)

Hírek.

Pécs, 1900. február 21.

Lebontják a börtönt.

Lebontják a börtönt; kővön kő nem marad; Kihalt belőle rég a porkoláb s a rab. Nincsen semmi célja; rég idejét multá, Borús emlékképen néz már csak a multba.

Szerte hányt köveit elmerengve nézem
 S a rég mult időköt újra felidézem.
 A pusztuló romból sorra elem lépnek
 A kísértő árnyak, a sötét emlékek . . .

Mikor még a régi nemes uri székek
 Szabtak igazságot a szegény köznépek,
 S ha »a vasban álló rabszemély« letette
 »Szabad vallását«, ők ítétek felette.

Mikor a »Földes Ur« úr volt e hazában
 S maga látott törvényt saját igazában;
 A parasztnak az volt jussa, hogy kiállta,
 Ha kijárt neki a jó »huszonöt pálcá« . . .

Itt a régi cella; hát a fogoly hol van,
 A ki itt sinylődött e nyirkos zugolyban?
 Várta a nap keltét, várta elmúlását,
 Várta, hosszasan várta megszabadulását!

Lopott, gyilkolt, rabolt? vagy mi volt a vétke?
 Akármilyen volt, százszor meglakolt itt érte,
 Mig e földalatti sötét üreg szája,
 Örök éjszakával ásitott reája.

Itt egy rozsdás vaslánc; ott egy kés, jó hosszu?
 Mi volt rejtett célja? Menekvés, vagy boszu?
 Rozsdafolt ez rajta, vagy ártatlan vére,
 Mely boszuért kiált az egek egére?

Félre borús árnyak, kísértő emlékek!
 Sötét mult nyomába, ime jobb kor lépett;
 Tűnj el avúlt rom s ne perelj sorsod ellen,
 Tűrd, ha rádlepett s eltiport a korszellem.

Bodonyi Nándor.

Napirend 1900. február 22-én.

Naptár: Csütörtök, febr. 22. — Róm. kath.: Péter székf. — Prot.: Úsz. Péter. — Görög kel.: (febr. 10.) Karalamp. — Zsidó: Adar 28. Templomszent. — Nap kél 6 óra 57 perckor; nyugodik 5 óra 32 perckor. — Hold kél 1 óra 27 perckor éjjel; nyugodik 10 óra 16 perckor délelőtt. — Hold utolsó negyede 6 óra 1 perckor este.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hősüljedés és eső várható.

Állami telefon közl. bejárás d. e. 9 órakor a városháza közgyűlési termében.

Altiszti bál a Vigadóban.

Polgári bál a Hétfejedelem vendéglőben.

Színház: »Napoleon öcsém« Gaál Gyula bucsufelléptével.

— **(Öngyilkosjelölt.)** Janovszki Hugó első pécsi fodrász megunta az életét s elkeseredésében ma délelőtt kiment a meszesi kőhid dülőbe s ott elvágott balkezén egy eret a nála levő borotvával. A jelentés után Tolnai Vilmos dr. és Sárkány Ármán tb. rendőrkapitány rögtön a tett színhelyére siettek s be szállították a városi kórházba. A seb maga nem életveszélyes, hacsak valami komplikáció nem áll be, életben marad.

— **(A mai jogászesztély.)** Fáradhatatlanok a helybeli jogászok. Nem elég, hogy egy nagyszabású, kitűnően sikerült elit bált rendeztek a farsang elején, nem elég, hogy azon kívül ugyszólván minden táncestélyen táncoltatják a lányokat, ma este újra ők rendeznek egy táncmulatságot, házi táncmulatságot, jól tudván, hogy a lányok s mondjuk, hogy a mamák is legjobban szeretnek a jogászmulatságokra járni. Hogy miért, annak okai különbözők. Tessenek a mamákat és a lányokat megkérdezni e felől, ők a legilletéke-

sebbek. Konstatálni azonban mindenesetre lehet, hogy a jogászmulatságokat látogatják leginkább. A ma estélyi táncmulatságról is előre megírhatnók már, hogy fényesen sikerült, a mit különben holnap igazolni fogunk,

— **(A pécsi vasuti és postahivatalnokok)** tegnap este tartották a Vigadóban farsangi estélyüket, mely fényesen sikerült, úgy a látogatottság, mint a reggelig honolt és kitarított jókedv dolgában. Igen sokakat s ezenkívül városunk előkelő társadalmának számos tagját az estély szakavatott ügyességgel összeállított műsora vonzotta, melyet Rác Dóri nyitott meg a »Telefon a vidéken« című monologgal. Az előadót vállalkozása igen szép sikereként lelkes tapssal jutalmazták. A műsor második száma volt a legérdekesebb Kaffka Józsefné éneke, Opris Angi zongorakísérete mellett. Kaffka Józsefné éneke számos előkelő estély műsorszámát képezte már s így közönségünk már ismeri azt az élvezetet, melyet Kaffkáné éneke nyújt s melyet tegnap is lelkes ovációval fogadott a hallgatóság, nemkülönben Opris Anginak játékát is, kinek rutinrozott zongora kísérete csak fokozta a hatást. Majd ismét egy monolog következett. Szentgyörgyi Irén adta elő Gabányi »Asszony akarok lenni« című monologját, mely után zajos tapsvihár és tetszésnyilvánítás hangzott fel a hallgatóság soraiból. A műsort Fodor Aladár éneke fejezte be, ki csengő baritonján néhány magyar szép dalt adott elő, melyekkel igen szép hatást ért el. A rendezőség — melynek buzgalma és fáradhatlan volta külön dicséretet érdemel — remek virágsofrokkel kedveskedett a közreműködött hölgyeknek, valamint a táncolókat igen izléses táncrendekkel ajándékozta meg, melynek szecessziós stílus ensemble-jét a Zsolnay-gyár egy fiatal festőművésze, Dazsilek Henrik tervezte. Jókedvben nem volt hiány s a tánc Farkas Sándor zenekarának hangjai mellett kiviradtig tartott. Az első és második négyest két kolonban száznál több pár táncolta. A jelenvolt hölgyek névsorát, a mennyiben tudósítónknak azt összeállítani sikerült, az alábbiakban adjuk. Leányok: Áronffy Roza, Duchon Irma, Eötvös Ilka, Foltz Elvira, Hadrik Etelka, Karmer Adél, Kopp Irma, Martinec Karolin, Opris Angi, Obetko Gizi, Putzer nővérek, Soostó Margit, Szabó nőv. (Üszög), Szentgyörgyi Irén, Szobényi Gizuska. Asszonyok: dr. Áronffy rókusné, Adler Sománé, Brey Imréné, Csurgai Pálné, Döry Istvánné, Eötvös Gusztávné, Fektér Ferencné, dr. Friedl Károlyné, Fischer Izidorné, Fodor Aladárné, Fáy Zsigmondné, Karmer Jánosné, Kopp Károlyné, Károlyi Sándorné, Koszár Jánosné, özv. Kopp Tivadarné, Hankó Gyuláné, Müller Jánosné, Opris Péterné, Obetko Zsigmondné, Németh Jánosné, Nádassy Józsefné, Szommer Gyuláné, Soostó Gyuláné, Szilvássy Jenőné, Szentgyörgyi Béláné, Sebők Gézáné, Szobényi Simonné, Szmodics Ödönné, Topolics Györgyné, Tóth Károlyné, Tihanyi Sándorné, Hadrik Anna, Veszpréminé Ágh Ilona, Wollesky Károlyné, Zsille Ferencné.

— **(Cipész inasok.)** A lábtü művészet szép reményekkel kecsegtető csemetéiről szól az ének. A Scholz sörbáz előtt baktattak egy-egy pár cipővel s miért, miért nem, de hajba kaptak s nyomós argumentumokkal magyaráztak egymásnak az igazságot. Az új cipők kopogtak a borzas fejeken, melyeknek tulajdonosai a fájdalom mián könnyeket is hullattak. A sarki rendőrnek sikerült a telfordult békét helyreállítani köztük.

— **(Sikkasztó hivatalnok.)** Poporád Dániel tamásii adótiszt ellen azt a feljelentést tették, hogy egy végrehajtási ügyben a zárgondnok által neki átadott 23 frt 78 kr. letéti összeget a birói letétnaplóba bevételezte s azzal a megjegyzéssel, hogy fizetés nem

történt, kitörülte, a bevételről szóló nyugtát azonban kiállította, azon az adópénztárnok névalírását hamisította s a többi kézbesítendő darabok közé csempészve, a hamis nyugtát a kir. járásbírósnak megküldötte. Poporád ellen ezen bűncselekménye miatt és azért, mert egy izben — mint annak idején meg is irtuk — *Goldfan Mihály* tamási ügyvédjelölttel együtt borozgatva, ennek zsebéből 70 frt készpénzt ellopta, bűnvizsgálat van folyamatban.

— **(Az ártatlanok vére.)** Háromszáz szegény kis gyermek lett az áldozata egy szerencsétlen félreértésnek. Guatemalában nagyszabású iskolai ünnepet tartottak, melyen a kis köztársaság elnöke Cabrera is megjelent. Az ünnepély eleinte a legszebb rendben folyt, a műsor közepén azonban valami jelentéktelen kis baleset következtében pánik támadt mindenki a kijárat felé rohant. A felnőttek, gyermekek egymáson keresztül igyekeztek menekülni. E szerencsétlen incidens megrémítette Cabrera elnököt. Nem tudta mi történik s azt hitte, hogy valami merénylet készül ellene. Ezért a díszszolgálatra kirendelt katonáknak parancsot adott, hogy löjjenek. A katonák megfogadták a parancsot s mint a távirat jelenti 300 gyermeket halálosan megsebesítettek.

— **(Mégmérgezte a vőlegényét.)** Tiffin amerikai városban nagy feltűnést keltett egy fiatal, szép, jó családból való leány letartóztatása. Az alig 22 éves *Sheets Oféliát* azzal gyanúsítják, hogy vőlegényét, ki december elején hirtelen meghalt, megmérgezte. Négy év előtt a szép *Ofélia* egy *Tuttle* nevű fiatal gentleman menyasszonya lett, ki azonban az esküvő előtt fizetési sivarba jutott és megbukott. Erre persze a párti visszament, de *mr Tuttle*, mint igazi yankee, nem esett kétségbe, új üzletbe fogott és olyan szerencséje volt, hogy csakhamar zöld ágra vergődött. Mult év őszén újból megjelenhetett jegyesénél, tudára adni, hogy házasságukat most már semmi sem akadályozza. *Sheets Ofélia*, ki jegyeséhez hű maradt ugyan, de szerelme időközben kihűlt, nem nagyon örült neki, hogy vőlegényével most már az oltár elé léphet. December elején *Tuttle* egy estét jegyesénél töltött, ki mielőtt eltávozott, bucsuzóul egy pohár borral kínálta meg. A fiatalember kiűritette a poharat jegyese egészségére, de ő maga pár óra múlva holttest volt. A holttestet fölboncolták és a gyomrában patkánymérget találtak. Megállapították, hogy a szép *Ofélia* kevéssel azelőtt maga vásárolta a patkánymérget egy patikában, mire letartóztatták. A szép leány könyek közt tagad és azt állítja, hogy intrikának esett áldozatul.

— **(Összeesett az utcán.)** Ma délelőtt a ferenciek utcáján egy előkelő külsejű urihölgy hirtelen elszédült s még mielőtt valaki segítségére siethetett volna, lerogyott az aszfaltra. A járó-kelők, kik azonnal összeportosultak, eleinte azt hitték, hogy az urihölgyet szívszélhűdés érte, de szerencsére ily komoly dologról nem volt szó s csakhamar rájöttek, hogy mi okozta a rosszulétét. A ferenciek utcájának egyik házában ugyanis, lent a pincében, utóára nyíló ablakkal van építve a mosó konyha. A elájult hölgy erre menve a kitóduló szappangözből talált nagyobb

mennyiségűt belélegzeni s ettől ájult el. Az urihölgy néhány perc múlva magához tért s bérkocsin vitette magát szigeti-országi lakására. Jellemző a pécsi építkezési viszonyokra, hogy a legtöbb házban a mosókonyha az utcára nyíló ablakkal van építve, mi igen kellemes lehet a házbeliekre, de semmiesetre sem a járó kelőkre. Miután az építkezési szabályrendelet is akként intézkedik, hogy mosókonyhák az udvarban, akár a lakó épület egy részében, akár különálló kisebb épületben állítandók fel, jó volna ha a hatóság gondoskodnék róla, hogy a házigazdák és lakók a pincében mosatva ne fertőztessék az utcát a szappan gőzzel!

— **(Éhinség Bombayban.)** Bombayban és a középindiai tartományokban a legnagyobb éhinség uralkodik. A termés minden várakozáson aluli volt s a szegényebb néposztály az éhhalálnak néz elébe. A kormány eddig több, mint három millió embernek nyújtott segítséget, de attól lehet tartani, hogy az állami készletek kimerülnek s megismétlődik a tizenkét év előtti eset, midőn ezrével hulltak el az emberek az utakon az éhinség miatt.

— **(A női énekkar váltsága megszűnt.)** Méltó örömmel fogja az ügy minden barátja tudomásul venni, hogy a pécsi női énektársaság eddigi épségében továbbra is fennmarad s csakis az azon tények miatt beállt első meglepetés ingatta meg igen rövid időre az önbizalmat, hogy *Eckhardt Antal* karmester és *Molnár Kálmán* elnökön lemondása folytán elhagyatva, árván maradt az egyesület. Azonban a tegnapi bucsuértekezleten megjelent régi támaszai és a vezetésben részesei: *Ciglányi Béla*, az egyesület alapítója és volt elnöke, *Haksch Lajos* titkár, *Buday Dezső*, ez a közkedveltségű zenebarát, legjobb erőikkel tette vállalkoztak és így, midőn *Ciglányi* sokszorosan indokolt kéréseire, melyeket az egybegyűltek egy szívvel-lélekkel ismételték, *Molnár* urnő visszavonhatatlannak mondta elhatározását, magát fáradtnak jelentvén ki, aki az egyesületet továbbra is oly egész odaadással vezetni nem érez magában képességet, mint azt eddig tette, félmunkára pedig nem vállalkozik: a jelen voltak sajnálattal vettek bucsut szeretett s már »volt« elnöküjüktől s kész örömmel fogadták *Ciglányi Béla* vezető kezét, aki azt önként felajánlotta, egyúttal lelkesedéssel kimondták, hogy az egyesület föl nem oszlatják, sőt a *Ciglányi* által előttük kifejtett program alapján teljes bizalommal haladnak tovább szép és nemes céljaik felé. Ezután *Eckhardt Antal* karmestert bucsuztatta el újra az új elmők — amint ezt már a vizszalépett elnök is tette — mind a ketten a legnagyobb elismeréssel hangoztatván annak érdemeit s rámutatván az érzékeny veszteségre, mely városunk zeneéletét általában és a női énekkart különösen érte. *Eckhardt* a meghatottságtól remegő hangon tolmácsolta érzelmeit, kiemelve, hogy boldognak érezte magát a női énektársaság körében, amelynek csodálta fáradhatatlan buzgalmát s a legnagyobb zenei feladatokra való képességét. Az egyesület a további teendőik végett pénteken délután 5 órakor értekezletet tart.

— **(Elfogott pénzhamisító banda.)** Innsbruckban nemrég négy embert fogtak el bankjegyhamisítás miatt. Az illetőket rajtaér-

ték, amint hamis ötforintosokat adtak ki. A négy jómadár: *Druschka János* 22 éves könyomó, *Malec Albert* 32 éves könyomó, *Michalitz György* krizsi (Horvátország) és *Botter Ferenc Sternbergi* (Morvaország) születésű egyének. A két első legutóbb az innsbrucki *Lampe C.*-féle lithogr. intézetben volt alkalmazva. Mindkettőt azzal vádolják, hogy ők készítették a hamis ötösöket. Ezt ugyan határozottan tagadják, de azt beismerik, hogy a hamis pénzt értékesítették. *Malec*, aki rendkívül ügyes és intelligens munkás, azt állítja, hogy őt 1898. év tavaszán egy körülbelül 22 éves suhanc kereste föl, s magát kollégájának mutatta be, anélkül azonban, hogy nevét megmondta volna.

— **A munkásosztály helyzetéről** beszélt s elmondta, hogy Zürichben egy titkos nyomda van, ahol hamis bankjegyeket készítenek. Távozása előtt a rejtélyes idegen *Malec*nek egy csomagot nyújtott át azzal a megjegyzéssel, hogy abban eszközök vannak a bourgeois legyőzésére. A csomagban 60 drb. 5 frtos bankjegy volt. 1898. december végén kezdte meg *Malec* a hamisítványok kiadását. A forgalombahozatalnál *Druschka*, *Michalitsch* és *Rotter* segítségére voltak.

— **(Boros fővel.)** Ma kora reggel a zsidótemplom előtt nagy néptömeg vett körül egy bácsit, aki az utcán folyó csatornában úgy aludt, akárcsak *Rachel* gyermekei a puha fehér ágyban. Szóltak hozzája, nem hallotta, meglökték, nem érezte, csak aludt tovább. Végre hosszas rázás után felnyitotta szemét s csak annyit mondott: »Hagyjatok aludni!« azzal megfordult. Ez használt. Mert mint megfordult, a víz mind az arcát mosta. Ekkor kezdett eszmélni. Igyekezett talpra állni, a mi mások közbejöttével sikerült is. Valahol leitta magát a sárga földig, gondolván, hogy a farsang úgy is a végét járja már. Egészségét valószínűleg alá ásta azzal, hogy huzamosabb ideig a csatornában feküdt. Egyébként lehetséges, hogy semmi baja sem lesz, már csak olyan a részeg emberek szerencséje.

— **(Bulletin a vizről.)** A Tettye forrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálati képessége f. hó 21-én reggel 3380 köbméter.

— **(Fejedelmi kézfogó.)** *Ruprecht* bajor herceg eljegyezte *Anna* királyi hercegnőt. A menyasszony *Ferdinánd* toskánai nagyherceg harmadik leánya, 1898-ban lett nagykoru s tavaly jelent meg először udvari bálban. A vőlegény *Lajos* bajor herceg elsőszülött fia.

— **(A legműveltebb ország.)** Aki eddig abban a könnyen érthető tévedésben élte napjait, hogy mi vagyunk a legműveltebb nemzet, az ezuttal ábránduljon ki. Nem Magyarország a legműveltebb! Dánia most megjelent közművelődési statisztikájából kitűnik, hogy az összes civilizált népek közt Dánia a legműveltebb. E szerint a statisztika szerint Dániában egyetlenegy nagykoru férfi sincs, a ki ne tudna írni és olvasni.

— **(A mohácsi kath. legényegylet)** 1900. február hó 25-én a »Mohácsi Iparosok Olvasóköre« helyiségeiben jótékony-célú és zártkörű álarcos bált rendez. Belépő díj személyenkint egy korona. Álarc nem kötelező. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Uj postadíjzabás.)** Még mindig igen sűrűn adnak fel olyan póstai levelezéseket, melyek a január 1-vel hatályon kívül helyezett régi díjzabás szerint vannak bérmentesítve és melyek után a postahivatalok pótdíjat kivetni és a címzettéktől behajtani kénytelenek, a mi számos esetben felszólalásra ad okot. A levelező közönség ilyen kellemetlen ségektől megkímélheti magát, ha az új díjzabáshoz alkalmazkodik és ennek különösen a következő, az előbbi tarifától eltérő tételeit figyelembe veszi:

1. A külföldre szóló közönséges levelek bérmentesítésének díja 15 grammonként nem mint eddig volt 10 kr. = 20 fillér, hanem 25 fillér. Kiveendők a Németországba, Szerbiába, Montenegróba, Boszniába, Hercegovinába és Ausztriába szóló levelek, melyek továbbra is az előbbi tarifának megfelelő módon 10 fillérral díjazandók.

2. A nyílt levelező-lapok díja, ha Ausztriába, Németországba, Boszniába vagy Hercegovinába, Szerbiába vagy Montenegróba szólnak, nem mint eddig volt 2 kr. = 4 fillér, hanem 5 fillér.

A többi külföldi államba szóló levelező-lapok díja 10 fillér.

3. Az ajánlási díj, a helybe szóló ajánlott küldemények kivételével, nem mint eddig volt 10 kr. = 20 fillér, hanem 25 fillér.

— **(Tolnamegye és a Dunagőzhajózási Társaság.)** 1878-ban a Dunagőzhajózási társaság a Duna mellékágában, Keselyűs község mellett Szegzárd névvel gőz-

hajoállomást létesített és kötelezte magát, hogy az állomást fenntartja minden körülmények között, ha a megye Szegzárdtól Keselyűsig vezető utat kiépíti és jó karban tartja. A megye akkor az utvonalat 10,000 forint költségen fölépitette és azóta évenként még ezer forintot fordított fenntartására. Most a gőzhajótársaság kijelentette, hogy állomását többé fenntartani nem hajlandó. Tolnavármegye közigazgatási bizottsága a hirhatása alatt ülést tartott, melyen elhatározta, hogy fölír a kereskedelmi miniszterhez és a Dunagőzhajózási társasághoz. Ugyan ebben az ügyben a szegzárdi kereskedők és iparosok is elhatározták, hogy a hajóállomás fenntartása érdekében külön fölírnak a kereskedelmi miniszterhez.

— **(Egygyel kevesebb mulatáság.)** A »Pécsi Dalárda« fényesnek ígérkező farsangi dalestélye technikai akadályok folytán elmarad. A közönség egy élvezetes estélyt veszített el az elmaradó farsangi estélyben, mert ott azok is nagyon jól mulathattak volna, kik nem táncolnak. A műsor változatos és kacagtató volt. A dalárda néhány tagjának megbetegedése is hozzájárult ahhoz, hogy az estély elmaradjon, pedig kár.

— **(Sikkasztó közjegyző.)** Rómában óriási feltűnést és közmegebotránkozást keltett Bachetti Angelo, közjegyző és fiskális bünpöree. Bachetti a legelőkelőbb római fiskálisok egyike, állandó habituéje az orfeumoknak, mulatóhelyeknek, lóversenyeknek, sőt aldozatkész jó barátja az asszonyoknak. Uri passziója és játékszenvedélye tömérdek pénzbe

kerültek, sokkal többbe, mint a mennyit a fiskális ur keresett, noha évi jövedelme 100.000 lirára rugott. Midőn fenyezése és költsége gyanút keltettek, számos följelentés érkezett ellene. Először egy anonym-levélíró vádolta azzal, hogy árvaszéki pénztárt károsította meg 15.000 lírával, aztán egy Angelina Bertini nevű örült asszony fia tett följelentést. Bertininé 98.000 lírányi vagyonát is hűtlenül elkezelte a sikkasztó közjegyző. Mikor ez kitudódott, Bachetti urnak nyomaveszett, mire károsult kliensei »testületileg« vádat emeltek ellene a rendőrségnél. A károsultak sorában van a szicíliai bank is, egy Fusoli nevű aranyműves, (25000 lira), Sirio kereskedő (10000 lira) és egy Marchetti nevű tőkepénzes (25000 lira). A legérzékenyebb veszteség azonban a sikkasztó kedvesét: Bardona Amália orfeuménekesnőt érte, kinek gyémántjait, Bachetti ajánlékait, melyeket a sikkasztott pénzért vásárolt, lefoglalták és 60,000 líráért elárverezték.

— **(Három elrabolt leány.)** A régi világ romantikája divatozik még a Délvidéken. Egyszerre három leányrablásról veszszük a hírt. Szerelmes legények, akik kocsiakra szedték kiválasztottjaikat s magukkal vitték őket a szülők tudta nélkül. Az egyik Temesvár közelében, a másik Szelkerin községben és a harmadik a szerb Neurinben történt. A n sem sejtő leányokat megragadták s a gyors lovakon magukkal vitték őket. A leányrabló legények ellen az illető ügyészségnél jelentést tettek.

*

Jaufre figyelemmel kísérte az ifjakat. Ő is tanakodott, hogy miért várakozik a fiatal ember?

De most, hogy Louis gazdag volt semmi áron nem akarta őt nyilatkozásra sürgetni.

De ez a pillanat végre magától is bekövetkezett. Eljött akkor, amidőn Louis szívében a belső átalakulás befejezéséhez ért.

Egy délután, amikor a doktor betegeinél járt, így szólt Louis Kamillához:

— Nem volna kedve sétát tenni a kertben?

Kamilla ráállott és elindultak.

Szótlanul haladtak egy darabig egymás mellett. A park közepén megállottak.

— Emlékszel még — a csalogányra? — kérde Louis halk hangon.

Kamilla fejével bólintott. És egyszerre mindkettő egyformán érezte, hogy ezen a helyen ama rég eltűnt időben szíveik örökre összelelkeztek.

Lassan haladtak vissza a kastélyba. Kezeik gyöngeszorításban találkoztak.

A mikor ismét a kis szalonban voltak, egyideig mély hallgatásban mozdulatlanul álltak szemben egymással.

Ugy tekintettek egymásra, mintha keresnék a szavakat, hogy elmondhassák egymásnak, ami mondani valójuk volt.

Kamilla szakította meg a csendet.

— Mire gondol?

Louis mintha álomból ébresztették volna fel, gyöngéden nézett a leányra.

— Legalább azt hittem. Ez egy évig, talán tovább is tartott. És különös, hogy ifjúkori szerelmem emléke soha sem birt olyan hatalommal felettem, mint éppen abban az időben. De hát ezt át kell élni, hogy megérthessék.

Az ifju arra várt, hogy a leány így feleljen: én megértem. De ez már nem is figyelt arra, amit Louis beszélt. Csupán arra az egyre gondolt, hogy Louis mást is szeretett és telve aggodalommal kérde:

— És az a nő szép volt?

Louis vállat vont.

— Mit feleljek? Nem mondhatom formasierü szépségnek, de mindenesetre nagy benyomást tett reám.

Szünet álott be. Az eső ezalatt cseperegni kezdett.

Kamilla erőltetett hangon kérde tovább:

— Elveszi azt a nőt?

— Az eső erősebben esik — volt az ifju válasza térjünk vissza a házba, ha önnek is úgy tetszik.

Mikor a verandához értek az ifju kezét a leány vállára téve, mondá:

— Nem, sohasem fogom őt elvenni és valószínűleg ez az oka, hogy nem szerettem őt igazán, mert ő azok közé a nők tartozik, akiket nem vesznek feléségül.

Az eső minderősebben ömlött alá. Délen szakadatlanul villámlott és a távolból menydörgés hallatszott.

Kamilla és Louis a veranda alatt állottak, szótlanul nézve a zivatart. Mintha egy és ugyanaz a szó lebegne mindkettőjük ajkán, de nem merték kimondani. Érezték, hogy még nincs itt az ideje.

— (Uj lisztkereskedés.) Az általam több éven át vezetett Resch János-féle lisztüzletből kiléptem és a saját cégem alatt Kossuth Lajos-utca 17. sz. a (özü. Bubregb Pálné urnő házában) liszt-üzletet rendeztem be. Midőn ezt a n. é. vevő-közönség szives tudomására adom, kérem nagybecsű bizalmát, mit a legkitűnőbb lisztfajok pontos és előzékeny kiszolgálásával iparkodom kiérdemelni. Tisztelettel Szabó József.

— (A pécsi székesegyház órákésztője.) Thurs Emil vizsgázott chronométeres műórás, ékszerész és látszerész üzlete a legjobb bevásárlási források egyike a szakmájába vágó cikkekben. Raktáron tart bécsi inga órákat, arany és ezüst zsebórákat, schwarz waldi fali órákat; mindennemű hő, légsúly, szesz- és tejmérőket. Régi és törött arany és ezüsttárgyakat a legmagasabb áron vásárol vagy becsereél. Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltnének.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1900. február 21. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 47.9 (súlyedő.)

Hőmérsék = 4.6 °C.

> maximuma: 9.0 °C

> minimuma: 2.9 °C.

Párányomás: 5.7 mm.

Relatív nedvesség: 90

Felhőzet: 10° Cirr. Str.

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai: 0. m. m.

Enyhe nyirkos.

Farsangi naptár.

Február 22. Házibál a Hétfejedelemben. — Altisztek bálja a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban. — A pécsi Munkásképző egyesület farsangi estélye a Scholtz sörházban.

Február 26. A Kath. Kör tombolával egybekötött táncestélye. — Hegyháti járás jegyzői karának táncestélye Sásdon a Társaskörben.

Február 27. A »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban.

Művészet, irodalom.

○ Arthur kalandjai. Kétszeresen érdekes est volt a tegnapi, amidőn Gaál Gyula vendégszereplésével Duru és Chivot kitűnő, a fővárosban nagy sikereket elért bohózatának az »Arthur kalandjai«-nak bemutató előadása volt s mégis üres nézőtér előtt került színre a darab, mit valószínűleg közönségünknek a francia vígjátékok és bohózatok iránti bizalmatlansága okozott. Pedig ez a darab megérdemli, hogy megnézze a publikum, megérdemli különösen akkor, midőn a bohózat legpompásabb alakjának szerepe oly alakítóra talál, mint Gaál Gyula, ki természetes játéka s művészi alakításával tegnap is bámolatba ejtette közönségünket. Lélekbőlfakadó, közvetlen volt ama zajos ovációszerű tetszésnyilvánítás, mely Gaál Gyula tegnapi alakítását jelenetről jelenetre kísért. A bohózatról magáról szólva, az Arthur kalandjai ama helyzetkomikumra épített, minden pikantéria nélküli bohózatokból való, melyek éppen erőltetlen s szinte egymásból folyó helyzeteivel, közvetlenül hatnak a nézőre, szóval oly francia írók tollából került ki, kik még nem usznak Páris párfüvés légkörébe fulladt állítólagos »realisták« áradatával. Meseszövése igen egyszerű. Pontbrissé Lipót (Könyves Jenő) el akarja venni feleségül Modoulard timár (Né-

meth János) leányát Cecilt (Baróthy Irma) s éppen házassága előtti napon oly szerencsétlen, hogy egy régi »bölgyismerőse« Saint Colombe bárónő (Jeszenszky Irén) újra felkeresi és szerelmével ostromolja. Pontbrissé, hogy kijózanítsa szerelmét inasával, Beniottal (Nádasy József) szerepet cserél. Beniot él a nyert alkalommal s egyre-másra hódít gazdája nimbusával. Így keveredik lovagias ügybe Wertsikow gróffal (Gaál Gyula) így hódítja meg a báronő szobaleányát is, kik azután mindannyian éppen Pontbrisse házassága napján kerülnek annak apósa házába s a beesületes timár természetesen ily »kalandornak« nem akarja feleségül adni a leányát, míg aztán kislát a végén a csel, a gazda és szolga visszacserelelik szerepeiket s a boldogság derüje ragyogja be a színpadot. Gaál Gyula pompás alakítását nem kell közelebbről méltatnunk; elég róla annyit mondanunk, hogy ő tette Budapesten közkedvelté és kasszadarabbá az »Arthur kalandjait«. A mi szereplőink mindegyike: Könyves, Nádasy, Németh, Sarlay, Jeszenszky és Kőszeginé teljes elismerést érdemelnek. Mindannyian igyekeztek tőlük telhetőleg méltó keret lenni ahhoz a teljes egészhez, melyet Gaál Gyula színre vitt. (dr. F—t.)

○ A Dedek-féle szentek életéből megjelent a 4-ik füzet is, mely a január 18—20-ika közé eső szenteket tárgyalja. A füzet teljes kép gyanánt Tizian remek festményének, Alamizsnás szent Jánosnak kitűnő reprodukcióját adja. Megjelent az 5-ik füzet is, mely a január 23—28-ika közé eső szenteket tárgyalja. A füzet teljes kép gyanánt Zurbaran remek festményének, Pennafortiszent Raymondnak kitűnő reprodukcióját adja. A mű 52 füzetre van tervezve és egy füzet ára 50 fillér. A művet, mely az esztergomi főegyházmegyei hatóság jóváhagyásával jelenik meg, 6 színes, 50 fekete műlap és körülbelül 350 szöveg közé nyomott kép

Mikor a doktor hazatért, valóságos megkönnyebbülve érezte magát mind a kettő.

Este, midőn Kamilla szobája ajtaját bezárta maga után felöltözve az ágyra dobta magát és arcát a párnák közé rejtette. Nem tudta, hogy hol áll a feje, mintha mánoros lett volna.

Lassankint rendbe szedte gondolatait és most az elmúlt idők emlékei toltak agyába.

Allapotára gondolt. Azon nem lehetett változtatni.

Mit használhatott hát neki az ifjúkori barát viszatérése?

VI.

Louis kénytelen volt magának bevallani, hogy Kamilla szebb, mint valaha, hogy szemeinek mélabus kifejezésében volt valami megváltozó. De ha kevésbé szépnek találta volna is, a megújult emlékek elegendők lettek volna arra, hogy éppoly hévvel szeresse, mint azelőtt.

Mily boldog volt, hogy Kamilla se feledte el a régi időket és hogy kis barátja gyermekes levelét ereklyeként őrizte meg.

Átengedte magát egészen boldogságának.

De azért nem sietett kimondani a vallomást, mely ajkán lebegett. Időt akart engedni szerelmüknek és gyermekkoruk emlékeinek, hogy ismét szilárd gyökeret verjen. Olvasta Kamilla arcában az aggodalmas várakozást, de megbocsátható önzésből az még fokozottabb ingert adott érzelmének.

Egészen bizonyos akart lenni a Kamilla szerelmé-

ben, mert tudta, hogy a fiatal leány máshoz szándékozott nőül menni. Teljesen biztos óhajtott lenni affelől, hogy Kamilla szereti őt.

Kamilla ellenben nagyon sokat szenvedett Louis halogatása miatt. Nehéz küzdelem dúlt bensejében, amely csaknem felülmulta erejét.

Eleinte az az eszméje támadt, hogy megtéveszti Louist és majd a házasság helyrehoz mindent. De valami megfoghatatlan gyávaság megbénította akaratát. Szilárdul eltökélte, hogy bűnét nem fogja ezzel tetőzni, de azért törekedett, hogy azt saját szemei előtt enyhítse.

— Ha ő szeret, — okoskodott magában, — akkor én őt boldogtalanná tenném, ha nem mennék hozzá. Megengedhetem én, hogy miattam szenvedjen?

Teljes lehetetlennek képzelte, hogy visszautasítsa a Louis megkérését. Hiszen ennek valami okát kellene adnia és akkor atyja rögtön gyanut táplálna.

Ez a lehetetlenség gyönyörrel töltötte el szívét, mert érezte, hogy igazán szereti Louist.

Nem áltatta magát, ha azt mondta, hogy szereti őt mindenekefelett.

Ugy vélte, hogy ez a tiszta szerelem lemossa szégyenét. És lassankint a vágy, hogy vétkeért vezekeljen úgy összeforrt szerelmével Louis iránt, hogy ennek elválaszthatatlan kiegészítő részeül képzelte.

A leány aggodalma olykor csaknem a kétségbeesésig fokozódott. Miért tartózkodik Louis a vallomástól, miért huzza el oly sokáig, talán sejtene valamit? És sokszor reszketett a leány az itju tiszt tekintetétől.

fogja diszíteni. Megrendelhető a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaságnál Budapesten.

○ **Eltemetett város.** Nekizudult a Vezuv, fort, főtt, sustorgott. És lerohanó lábaja eltemetett 3 várost. Nem most, hanem az ókorban. Nem modern városok voltak, felfedezésük sem most történt, csak a magyar irodalomban. Ezt a kihalt várost kelti új életre Geréb József munkája, a Nagy Képes Világtörténet III-ik kötete, melynek immár 56-dik füzeté jelent meg. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Geréb József. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 8 frt; füzeteként is kapható 30 krajcárjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Folyó sz. 144. Idénybérlet 142. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök 1900. február 22-én

Napoleon öcsém.

Eredeti bohózat három felvonásban. Irták: Guthi Soma és Rákosi Viktor.

SZEMELYEK:

Tállay	Sebestyén	Fülöp	Gaál
Lili	Hadrik	Flóra	Jeszenszky
Baráth	Delli	Maszák	Sarlay
Napoleon	Nádasy	Bisotka	Bátosi

Péntek: Eleven ördög.

Szombat: Villarszi aragonyosok.

Törvénykezés.

§ **Lefoglalt tárgyak miatt.** Még 1898. évi október hó 13-án Orbán Antalné volt gyulai, most pécsi lakos ellen Hirschfeld S. javára végrehajtás foganatosított 450 frt erejéig. Az 1899. évi november hó 9-én megtartott árverésen azonban több aprólékos dolog hiányzott a lefoglalt tárgyakból, a miért Hirschfeld feljelentette Orbán Antalné. A ma megtartott főtárgyaláson azonban a kir. ügyész elejtette a vádat, miathogy Orbánné beigazolta, hogy a hiányzó tárgyak értékét Hirschteldnek kiszolgáltatta, azok közül több pedig összezuzódott.

§ **Megszűnt csődök.** A pécsi kir. törvényszék mint csődbiroság közhírré teszi, hogy az 1899. évi június hó 1. napján Hochmann István pécsi lakos szabó ellenfolyamatba tett csődöt a csődvagyon felosztása folytán megszüntette. — Hasonló okból megszüntette a törvényszék a Schwartz Minály pécsi kereskedő ellen elrendelt csődöt is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Berzeviczy Albert kéri a Hazát, hogy fejezzék be már a hosszúra nyult belügyi vitát.

Szell Kálmán reflektálva Komjáthy beszédére, védi nemzetiségi politikáját. Ő is kéri a vita befejezését.

Pichler Győző a színeszetről szól s kijelenti, hogy Jászay Mari egymaga több dicsőséget szerzett az országnak, mint tíz kultusz-miniszter. A vidéki színeszet intenzívebb partolását sürgeti. Szemére hányta Visontainak az „Osztrigás Micit“. Ő megnézte és jót mulatott a kis bögrén. (Nagy derűtség.)

Visontai Soma erre azt feleli, hogy ő a kis bögrén nem mulatott, hanem felháborodott. (Óriási derűtség.)

TÁVIRATOK.

— **A király egészségi állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király egészségi állapotáról elterjedt hírekkel szemben Szell Kálmán a képviselőházban ma az ujságírók előtt kijelentette, hogy a király csak könnyű náthában szenved s holnap már megtekintti a Párisba szánt köldemények kiállítását. Ma már misét is akart hallgatni, de erről Mária Valéria főhercegnő kértére lemondott.

— **Mac-Mahon özvegye meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Mac-Mahon

tábornagy özvegye tegnap éjjel 11 órakor meghalt.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Times katonai szakírója külön cikkben kifejti, hogy míg Cronje hadereje kétségkívül jelentékenyen csökken, valószínű, hogy a főcsapatot körülzárják és megadásra kényszerítik. Az általános előnyomulást a centrumban ezért nem lehet tovább halasztani. A helyzet nagyon javult. Míg Cronje üldözésének teljes sikeréről szóló híreket még meg kell várni, a jövő új kilátásait máris örömmel lehet üdvözölni.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Pécsi vendéglősök szóda-vizgyár szövetkezete.

MEGHÍVO.

A pécsi vendéglősök szódaviz-gyár szövetkezete

1900. évi márczius 6-án d. u. 3 órakor

A „VIGADÓ“ ÉPÜLETÉBEN

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. tagok ezennel meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése.
 2. Zárszámadások előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentése kíséretében.
 3. A mérleg megállapítása és a fölmentvény iránti intézkedés az igazgatóság és felügyelőbizottságra nézve.
 4. A nyereség hovaforvitása iránti határozathozatal.
 5. Bejelentett indítványok tárgyalása.
- Pécs, 1900. február hó 20-án.

Megjegyeztetik, hogy az indítványok az alapszabályok 29. §-a értelmében 15 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál bejelentendők.

MÁRCIUS 6-ÁN
VISSZAVONHATATLANUL
UTOLSÓ HUZÁSA
A BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
JAVARA RENDEZETT
NAGY JÖTEKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK
FŐNYEREMÉNY: **100,000** KORONA.
EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA
ÉRTÉKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK
LEVONÁSÁVAL KÉSZPÉNZBEN KIFIZETTETNEK.
20%

Egy sorsjegy ára csak 1 KORONA.

Kiadó lakások.

4 szoba, konyha, cselédszoba, éles kamrából álló lakás Mária-utca 1. szám alatt; 1 szoba, konyhából álló udvari földszinti és ugyanilyen udvari emeleti lakás az Árpád-utca 31. szám alatt május 1-től kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Bérbeadandó

f. évi május 1-től, vagy azonnal a Légszeszgyár-utca 10 sz. alatt levő

KORCSMA,

mely áll 5 szoba, konyha, éles-kamra, pincze, jégverem és egy üzletnek alkalmas bolthelyiségből.

Bővebbet a háztulajdonosnál, Pálya-utca 6. sz. alatt.

Kitűnő forgalmu sarok

fűszer-üzlet,

mely már 30 év óta fennáll, családi viszonyok miatt előnyös feltételek mellett eladó.

Czim: a kiadóhivatalban.

Meghívás.

A PÉCSI SERTÉSHIZLALÓ és ÁRURAKTÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

X. RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

folyó évi március hó 11-én délelőtt 11 órakor

Pécsett, a kereskedelmi és iparkamara termében
tartja, melyre a t. c. részvényesek ezennel tisztelettel meghivatnak.

NAPIREND:

1. Két részvényesnek a jegyzőkönyv hitelesítésére való kiküldése.
2. Az igazgatóság jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A mérleg bemutatása és a felmentvény megadása.
5. A felügyelő-bizottság lemondása és újaknak választása.
6. Indítványok.

Mérlegünk a közgyűlés megtartása előtt 15 nappal intézetünk irodahelyiségében betekinhető.

A részvények vagy irodahelyiségünkben, vagy pedig Ullmann M. Károly bank- és váltó-üzletében teendők le.

Pécsett, 1900. január 29-én.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból.

17. §. A ki szavazati jogát gyakorolni kívánja, köteles a megelőző év utolsó napjáig nevére irt részvényeit három nappal a közgyűlés megtartása előtt a társaság pénztárába vagy egy másik, a közgyűlési hirdetményben meghatározott helyen elismervény ellenében letenni.

27. §. Kizárólag a közgyűlésnek van fentartva határozni (1. pont) részvényesek netáni indítványai felett, mely indítványok azonban 8 nappal a közgyűlés megtartása előtt az igazgatósággal közlendők.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

